

Pak ziekte uitzendkracht anders aan

Voorstel om uitzendbureau aan te slaan met twee weken loondoorbetaling spant het paard achter de wagen

Maudie Derks

Minister Henk Kamp van Sociale Zaken en Werkgelegenheid presenteert met zijn wetsvoorstel Anticumulatie ZW en WW een ondoordacht plan. Zijn idee dat uitzendbureaus bij ziekte van uitzendkrachten het loon voor een periode van twee weken moeten doorbetalen, rikt naar symboolpolitiek. Hij lijkt te zeggen dat het bedrijfsleven zo meebetaalt aan een activerende Ziektewet. Maar hij spant het paard achter de wagen: de grootste kosten worden immers niet gemaakt voor mensen die tot tien dagen ziek zijn, maar voor langdurigen) zieken.

Nederland heeft gemiddeld 100.000 lopende Ziektewetuitkeringen. Het grootste deel gaat naar zieke uitzendkrachten, zieke werknemers met een tijdelijk dienstverband en zieke werklouers. Het is opvallend dat deze zieke uitzendkrachten gemiddeld langduriger ziek zijn dan werknemers in vaste dienst.

Daarnaast blijft de werkervaring achter ten opzichte van zieke werknemers in vaste dienst, zo stelde de minister onlangs in een brief aan de Kamer. Er moet dus iets gebeuren om zieke uitzendkrachten te activeren. Op dat punt ben ik het roerend met hem eens.

Maar doorbetaling van twee weken loon voor zieke uitzendkrachten haalt niets uit. Uitkeringen aan zieke uitzendkrachten gaan voor 95% naar mensen die veel langer ziek zijn. Het probleem ligt bij de te vrijblijvende verzuimbegeleiding bij het UWV. Daar duurt het vaak bijna zes weken voordat een zieke uitzendkracht voor het eerst contact krijgt met de bedrijfsarts.

Dat moet en kan anders. En het gebeurt al; niet bij UWV, maar bij private partijen. Zo'n honderd uitzendorganisaties (waaronder tien

van de twintig grootste partijen) hebben daar sinds kort uitsteking de ervaringen mee. Zij kozen ervoor om het UWV als uitvoerder van de Ziektewet te passeren en 'eigeniscodrage' te worden. Daar mee stapten zij uit devanigregeling van het UWV en zijn ze zelfverantwoordelijk voor de uitbetaling van het ziektegeld; in de praktijk laten ze dit regelen door een private partij als Acture.

De overgang naar 'eigen risico-dragerschap' scheelt premie: zo'n 1% van de loonsom. Dat is heel interessant voor een competitieve sector als de uitzendbranche. Het houdt wel risico's in. Die worden afgedekt met een verzekering.

De grootste winst van de overstap — en dat moet de minister in-

teresseren — is de activerende werking van deze aanpak. Gemiddeld werken zieke uitzendkrachten binnen zes dagen weer. Bij het UWV duurt dat doorgaans 42 dagen, een verschil van 36 dagen. Het verschil zit in een actieve benadering. Casemanagers houden wekelijks contact met gemelde zieken, met het doel hen zo snel mogelijk weer aan de slag te krijgen.

De aanpak is ook voor de zieke uitzendkracht prettig, omdat die eigenlijk niets liever wil dan snel weer aan het werk gaan. Een ver-

schil ook met de traditionele UWV-aanpak, waar zieken in de administratieve molen verdwijnen en nauwelijks praktische kringen om weer snel aan het werk te gaan.

Als de minister werkelijk wil activeren en sturen, moet hij zich richten op een actievere verzuimbegeleiding. Of, nog beter, door het stimuleren van het eigenrisicodragerschap in het bedrijfsleven, via private partijen.

.....
Maudie Derks is commercieel directeur van Acture.